

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

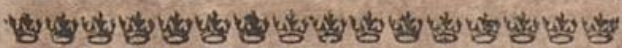
**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Propositio Qvæstionis Agitandæ, Cvm Tribvs Documentis Rei Explicandæ
conuenientibus. Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

PROPOSITIO
QVÆSTIONIS AGI-
TANDÆ, CVM TRIBVS DO-
CYMENTIS REI EXPLICAN-
dæ conuenientibus.

CAPVT I.

QUÆSTIO igitur, quæ a-
 gitanda & dissoluenda pro-
 ponitur est, An, si quis Sa-
 cramentum Eucharistiæ
 ritè accipere possit, & sine
 peccato nihilominus ab-
 stinere, melius faciat frequenter accipi-
 endo, quàm abstinendo? Vt autem res
 tota plenius intelligatur, & à notioribus
 progrediamur, proponemus tria docu-
 menta, quorum primum erit.

Quamuis in personis deuotis, tam re-
 ligiosis, quàm secularibus, & non nimis
 occupatis in secularibus prophanisque
 negotijs, quæ mentem à Diuinis nimiùm
 auocant, laudabilis ac fructuosa sit quo-
 tidiana sacræ Eucharistiæ sumptio, & id
 comprobet authoritas grauissimorum
 Doctorum tam veterum sanctorum, quàm

recentium Scholasticorum, ac etiam firmissimæ rationes euincant (vt postea ostendemus) vnde non sint huiusmodi homines vituperatione, sed potius laude vel maxima digni Nihilominus tamen non intendimus in hanc disputationem adducere, quotidianam illam sumptionem, sed tantum asserere, Frequentationem communionis, saltem octauo quoque die, dignè accedentibus laudabiliorem, vtiliorem, & fructuosiore, quàm abstinentiam à tali frequentatione esse.

Alterum documentum est, exceptis aliquibus casibus, in quibus de sententia doctorum ex præcepto quis communicare iubetur, quilibet potest reliquo anni tempore sine peccato abstinere à communione, etiam existens in statu, in quo potest laudabiliter communicare: quia tum cum nulla astringatur lege, abstinendo à communione non peccabit. Vnde cum dicitur laudabilius & vtilius esse frequenter communicate, quàm abstinere, neutiquam intelligimus abstinentes à frequenti communione aliquo propterea peccato obstringi, sed eos melius facere, qui ex amore frequentant, quàm qui ex timore se summonent, tametsi id sine crimine facere possunt. Quia

tamen

tamen in re
destiores vic
reprehende
tia sacrame
sed cum D.
pro sua fide
trà, parum
Doctores, e
re ad tam sa
cedunt repr
desinant.

Tertium
laudabiliter
pere, dignè
autem hic tr
mò pro quo
dignitate (v
loquamur) f
& hoc mod
excellens, r
dignè potu
mentum acc
aut alia crea
tur? aut qua
tum? Deind
quadam per
rum, & præc
nis, vt scilic
re, qui cum c

amen in re nos quidem aduersarijs modestiores videri cupimus, qui nolumus reprehendere eos, qui ex tanti reuerentia sacramenti, communionem se abstinēt, sed cum D. Augustino, & B. Thoma eos pro sua fide agere sinimus; cum ipsi contra, parum Christianè & contra eosdem Doctores, eos qui ex deuotione & amore ad tam salutiferum sacramentum accedunt reprehendere & deterere non desinant.

Tertium documentum: Vt dicatur q̄s laudabiliter hoc Sacramentum accipere, dignè accedat oportet. Dignitas autem hic tripliciter intelligi potest: primò pro quodam naturali valore, & condignitate (vt Theologica scholæ more loquamur) sumentis hoc sacramentum: & hoc modo nulla creatura, quamuis excellens, ac ipsa quidem beata Virgo dignè potuit hoc dignissimum Sacramentum accipere. Quid enim est homo, aut alia creatura, vt cum Deo comparetur? aut quæ proportio finiti ad infinitum? Deinde potest dignitas accipi pro quadam perfectione virtutum ac donorum, & præcipuè reuerentiæ ac deuotionis, vt scilicet ille dicatur dignè accipere, qui cum quadam eminentia virtutum

*Digne
communio
nicare
quis dicatur.*

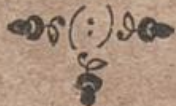
& magna reuerentia & deuotione accipit, alioqui dicatur indignè accipere. Sed neque hæc dignitas ad dignam huius Sacramenti sumptionem exigitur: Immò sæpe in frequenti eius usu à Deo illa donantur; Quum enim sint dona Dei, in frequentatione huius tanti Sacramenti, & dantur, & augentur, vnde inquit Gerson; Qui nolunt accedere ad hoc mysterium sine talibus donis, similes sunt frigidis, qui nolent accedere ad ignem nisi prius sunt calidi.

Postremò capitur dignitas pro dispositione, quàm Deus requirit in homine, vt Eucharistiam sine ipsius offensione accipiat. Et hæc nil aliud est in peccatore, quàm vel diligens peccatorum inquisitio, ipsorumque detestatio, ac constans vitæ corrigendæ propositum, cum vera & integra omnium delictorum confessione: addendo insuper, vt nullum superiorum interdictum impediatur vel in eo, qui non est sibi conscius admissi criminis, fides, quæ per dilectionem operatur. Et hæc est dignitas quæ exigitur, vt dignè quis ad hoc Sacramentum accedat. Qui verò sine hac dispositione accedit, procul dubio indignè accedit, &
de

de eo inquit
ducat iudic
dispositione
quum ait, l
& sic de pan
dispositione
sacri docto
huius sumpt
aliquibus s
quasdam vi
eas non tar
arbitramur
cipientis di
dona libera
Ex his illu
virtutum &
diminution
dignitatem
dignum ad
menti, im
accipere cur
ac deuoti
ne sol
c

de eo inquit Paulus: Qui indignè manducat iudicium sibi manducat; Illamq; dispositionem desiderat idem Paulus, quum ait, Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, &c. In hac etiam dispositione includuntur omnia quæ sacri doctores ad dignam Sacramenti huius sumptionem requirunt: quod si in aliquibus suæ doctrinæ locis eximias quasdam virtutes desiderari videntur, eas non tanquam conducibiles exigere arbitramur, siquidem quo maior est recipientis dispositio, eò benignius sua dona liberalissimus Dominus confert.

Ex his illud efficitur, Imperfectionem virtutum & deuotionis, ac reuerentiæ dimiautionem (quæ non excludit hanc dignitatem) non reddere hominem indignum ad sumptionem huius Sacramenti, immò posse fructuosè vtiliterq; accipere cum ea diminutione reuerentiæ ac deuotionis, quæ in ipsa sumptione solent sæpenumero vi Sacramenti donari & augeri.

6 6

Quam